

FAMILIA.

BUDA-PESTA

23 Februarie st. v.

7 Martie st. n.

Va eși joi'a și duminică'a.

Redact.: strad'a Havas nr. 1.

Nr. 16.

ANULU XIV.

1878.

Pretulu pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.

Pentru Romani'a 2 galbeni.

S é r ' a.

Sér'a-i mândra, alb'a luna
Stà pe ceriulu instelatu,
Si zefirulu linu resuna
Fluerulu indepartatu.

Periuasiulu de la vale
Murmura încetisioru,
Facèndu omulu de pe cale
Sè cânte de-unu tainicu doru.

Eu ascultu . . . nu sciu ce-mi vine,
Gândurile navalescu
Pân' la tine, pentru tine
Simt că lacrimi-mi pornescu . . .

Emilia Lungu.

BCH / Central

SECRETELE CASTELULUI.

— Romanu, de XAVIER de MONTÉPIN. —

(Urmare.)

Contele Rahon luà lamp'a si se întarità d'a împune tacere emotiunii sale sfâșiatóre, care îl facu slabu cá unu copilu. Intrà, închise usi'a dinapoi'a sa, si se oprì apucatu d'o durere nemarginita si d'o spaima cumplita.

Inchissórea în care petrunse, erá strîmta, boltita, mai intunecósa decâtu unu mormèntu, si nu primiá aeru decâtu prin o ferestue cu grathía ce se deschidea spre coridoru.

Unu patu de lemnu acoperitu cu o plapona subțire, unu urciuru si unu scaunu compuneau tóte mobilele; lângá urciuru se vedea o gramada mare de pâne négra ce n'a fost atinsa.

În acelu patu miserabilu erá culcata o femeia cu faci'a întórsa catra parete.

Audîndu deschidièndu-se si închidièndu-se usi'a, acea femeia murmurá:

— Ce mai voiti? Lasati-me sè moru în pace . . . acést'a e singur'a grathía ce mai ceru de la Dumnedieu, uniculu favoru ce-mi ceru de la voi . . .

— Vocea ei! — dîse contele, a carui ânima apesata începù sè palpitate d'odata mai usioru, — e vocea ei.

Elu alergà pâna la patu, apucà pe prinsonier'a, o redicà sè-i véda faci'a si esclamá cu acea esaltatiune, ce omulu numai odata simte în viétia:

— Mario! asiá dara e adeveratu! esti tu!

Abiá rosti elu aceste cuvinte când faci'a con-

tessei îmbracà o espressiune de schimbare fórte spaimântátóre, càci o fericire atátu de neasteptata o putea ucide cá unu tresnetu. O lucróe estraordinaria o transfigurá; ai fi dísu, cá în giurulu fruntii sale palide s'a aprinsu o aureola; totu corpulu seu palpitându vibrá, si recadiù pe peptulu contelui siop-tindu:

— Annibal . . . Te-am reveditu . . . Esti aice . . . lângá mine . . . me iubesci . . . Ah! suferintiele mele sînt resplatite . . . Nici odata n'am suferitu si Dumnedieu acuma me póte luá . . .

Ea închise ochii, dar pe buzele sale rateciá o siópta si acést'a siópta dícea:

— Annibal! . . . Annibal! . . .

— Nu, multu iubit'a mea, nu, — respunse contele Rahon, stringèndu-o cu caldura. Dumnedieu nu te va luá! Ne va redá unulu altuia, cá sè nu ne mai despartîmu nici odata. Durerile tale sînt finite. Vei rencepe viétia ta si iti juru, cá voi sterge urm'a lacrimélor tale prin puterea fericirii si a amorului.

Contele se înterupse, si aruncându o privire spre traseturile alterate, spre membrele slabite ale sermanei martire, murmurá cu o voce surda, cu unu accentu de ura si de mania cumplita:

— Oh! infamii! . . . infamii! . . . cum te-au facutu sè suferi! Prin ce torture neaudite vor puté espiá suferintiele tale?

— Nu torture . . . nu resbunare, — respunse încetu contess'a cu ochii totu închisi. — Uita . . . fă cá mine . . . suferitu-am eu? Nici nu mai tînu minte. Credi tu cá cine-va se póte gândi la ura, când ânim'a-i e plina de bucuria? . . .

— Angeru, tu ierti pe caleii tei!

— I iertu si i binecuvèntu, pentru cá lor le datorescu acésta fericire suprema ce n'asiu fi gustatu fara ei . . . Sciutu-asiu fi câtu de multu me iubesci, de cumva nu eram în fundulu inchissorii, unde te-ai scoboritu sè me gasesci acuma?

— Mario, tu nici odata nu te-ai indoitu de mine, nu-i asiá?

— Nici odata . . . De cumva m'asiu fi indoitu, traire-asiu înca? . . . Sermane amicu, tu me credeai mórtá, scfu, si m'ai plânsu . . . Eu sperám în tine . . . Imi diceam: Intr'o dí elu va affá, cá a fost însielatu, si în diu'a aceea, de-asiu fi în fundulu pamèntului, va fi în stare sè me gasésca . . . Acésta cugetare me tînea si îmi dedea putere d'a traí . . . Vedi dara, cá aveam cuvèntu sè credu si sè speru . . .

— Vîno, multu iubit'a mea, sè plecámu!

— Deja? . . .

— Nu grabesci sè fugimu din acésta închissóre înfricosiata?

— De când sântemu la olalta, acésta închissóre îmi pare unu paradis . . .

— Paradisulu este iubirea noastră ; il vom duce pretotu-indene cu noi.

— E bine ! ai dreptate . . . vino . . .

— Fi-vei în stare a merge ?

— Sûm pré slaba . . . am mâncatu asiá de puçinu . . . Pânea acésta négra me spariá . . . Simtieam deja ametieli . . . dar, spriginindu-me de tine, voiú gasí puteri . . .

Serman'a femeia se însielà. Abiá se sculà în picióre, siovaí. Ametieliile, de care vorbí, se manifestara de nou, si i facura cu neputintia d'a face unu pasiu.

Annibal o luà în bratie si o duse ; dar dupa ce urcà treptele, cu preçios'a-i sarcina, puterile i lipsira si lui ; fu silitu sè se oprésca.

Spre norocire Dominicu asteptá în strada, la pórt'a închisorii. Elu fugí sè caute o birja, si contele Rahon, dupa ce dadú temnitiarului probe nóue de liberalitatea sa, redicà pe contess'a în birja aceea, care apoi o duse la cas'a lor.

Erau diece óre de deminétia.

Dupa calculele lui Dominicu, tocmai la timpulu acel'a trebuiá sè se observe în castelu absinti'a contelui.

Domicu a calculatu bine.

La optu óre, servitorulu — cá de obicei — s'a înfaçisiatu a-si face serviciulu. Gasindu usile încuiate, si presupunédu cá stapânulu seu dórme, se retrase cu cugetulu sè vina mai târdíu.

La nóue óre elu batú érasí, la începutu mai încetu, apoi mai tare, si neprimindu nici unu respunsu, grabí sè însciintieze pe dn'a Olimpia, alu carei despartiaméntu comunicá cu alu contelui prin o trecatóre ce o cunósceam.

Ex-marquis'a de Chavigny merse la acea trecatóre, si o gasí încuiata, ceea ce nici odata nu se întéplá.

Ea batú si strigà din tóte puterile sale de mai multe ori, dar fara resultatu.

La începutu numai una esplicatiune plausibila a acestei taceri i se înfaçisíá în spiritulu.

— Contele a trebuitu sè móra asta-nópte, — îsi díse ea. Oh ! de cumva ar fi asiá, cum mi-asiu binecuvéntá stéu'a !

Ea grabí sè arete neliniscea cea mai mare, si porunci sè se sparga usi'a.

Câte-va lovituri fure de ajunsu. Olimpia si doitrei servitori întrara în despartieméntu, unde — precum scimu — nu putura sè gasésca pe nimene.

Dn'a Chavigny palí.

Usile încuiate pe din laintru, ferést'a remasa de jumetate deschisa, i probau învederatu, cá Annibal a parasitu castelulu într'unu modu misteriosu, cu vointi'a d'a ascunde departarea lui câtu se va puté mai multu timpulu.

Ce motivu importantu l'a decisu pe neasteptate sè recurga la acestu mijlocu estremu, elu, care pâna 'n momentulu acest'a a fost atátu de frântu, atátu de ascultatoru ?

Ce descoperire l'a suprinsu pe neasteptate ?

Unde s'a dusu ?

Éta întrebàrile, pe cari frumós'a. Olimpia si le puneá însedar ; éta ceea ce dèns'a nu putea întielege, nici ghiçí.

Dadú ordinu d'a merge în grajduri spre a cautá déca n'a peritu vr'unu calu în timpulu noptii ?

Servitorulu însarcinatu cu acésta missiune se rentórse spunédu, cá Kébir si Mesrour lipsescu de la iesle. Elu aducea cu sine pe copilandrulu însarcinatu anume sè grigésca de caii orientali.

Acelu copilandru, întrebatu de dn'a Chavigny, la începutu dícea cá nu scie nimica ; dar apoi, amenintiatu cá numai decátu va fi închisu cá unu talkaru, séu celu puçinu cá unu complice alu talharului celor doi cai, spuse totu ce sciea.

Intielegédu cá Dominicu érá soçíulu contelui, frumós'a Olimpia nu se mai indoí nici unu momentu.

— Elu scie totu ! — îsi díse ea, — sùm perduta, da, perduta, numai de cumva si de asta-data nu voiú scapá prin îndresné'l'a cea mare ! Annibal se afla la Clermont, me ducu sè-lu întélnescu, si déca guvernatorulu nu m'a tradatu, voiú luptá pâna 'n fine

O óra mai târdíu, ea se urcà în trasura si plecà dându ordinu cocierului sè mâie câtu mai iute va puté.

În optu óre sosi, si se oprí nu înainte locuintiei contelui, ci la a guvernatorului.

Ioanu d'Octeville din întémplare se aflá a casa.

Elu cum audí anunçiându-se frumós'a Olimpia, sari s'alerge la ea, si voiú sè 'ncepa frasele sale de galanteria desiuchiata ; dar visitatórea nu-i lasà timpulu.

— Vediutu-ai astadi pe contele Rahon ? — întrebà ea de odata.

— Da, frumós'a dómna ; a trebuitu sè me scolu în diori de dí, cá sè-lu potu primí. La draci ! elu este unu omu fara mila.

— Speru, cá nu i-ai spusu nimica ?

— Ce puteamu sè-i spunu ? Elu sciea tóte.

Dn'a Chavigny se cutremurà d'in crescatu pâna 'n picióre si gângavi cu o voce tremurânda :

— Ce sciea dènsulu ?

— Graçios'a visita cu care ai binevoitu a me onorá, mandatulu de arestare cerutu de dta si datu prin mine, arestarea persónei ce mi-a dísu cá se numesce Ioana Saulnier si închiderea aceleia în închissórea Presidialului.

— Ce a voitulu elu de la dta ?

— Autorisatiunea d'a vedé numai decátu pe prinsonier'a si ordinulu d'a-i redá libertatea, de cumva elu ar aflá cu cale acést'a, dupa ce a vorbitu cu ea.

— Si, — strigà frumós'a Olimpia desperata, — si datu-i-ai ceea ce a cerutu ?

— Puteam sè refusu ? Te rogu, judeca !

— Prin urmare elu a vediutu femeia aceea ? Este libera femeia aceea ?

— Da, de asta-minétia, frumós'a dama ; si cu durere adâncá vedu, cá esti mahrita pentru acést'a.

— Dle conte, — respunse Olimpia cu o miscare de desperatiune, — m'ai perdutu.

Si dèns'a esí iute din salon, apoi din casa, fara cá sè lase pe înuimitulu Ioanu d'Octeville s'o urmeze.

(Va urmá.)

S A L O N U.

Intrarea Românilor în Vidin.

Diuarulu „Românulu“ scrie cu datulu 25. febr. aceste: Ieri s'a facutu predarea Vidinului catra trupele române, cari au asediatu acésta fecióra cetate de pe Dunare.

Predarea s'a facutu de-a dreptulu de catra pasia-comandantulu Vidinului catra siefulu armatei române, fara a se pomeni nimicu despre nici o alta putere armata 'n actulu de predare a cetății.

Odata actulu încheiatu, trupele turcesci au defilat 'naintea statului-maioru si a armatei române asediate în parada. Predarea s'a facutu catra generalulu Manu, ajutorulu generalulu Cernat, comandantulu-siefulu alu armatei, care se afla în Bucuresci.

Trupele turcesci, cu arme si bagage, s'au retrasu conformu conditiuniloru armistitiului, îndreptându-se spre Nisiu.

Pe la trei ore a 'nceputu intrarea trupeloru române în Vidin, cu totu aparatulu obicinuitu în asemenea ocazioni. Mai tóta poporatiunea Vidinului atâtu turca câtu si crestina iesise înaintea armatei române, aretându-i cea mai mare simpatia si salutându-o cu urări si cu bine-cuvântări. Pe la cinci ore cetatea erá tóta ocupata de Români; tricolorulu românescu fâlfâia pe tóte redutele mândrei cetăti turcesci.

Acum s'a pututu constata stricaciunile imense ce le-au facutu Vidinului bateriele nóstre de la Calafat si de la Sudulu cetății. In timpul bombardării proporatiunea a suferitu grozavu; ea erá gramadita în pimnitie, într'unu aeru vitiatu de multimea întiesata, de ore-ce, pe lângá trupele în garnisona, vr'ó diece mii în totalu, cu regulati cu neregulati, totu în Vidin se adunaserá, si tóte familiile armatei turcesci de la Plevna, si o parte din poporatiunea turcesca din giuru, astu-felu în câtu în îngust'a incinta a acestei cetăti se aflau în totalu peste 70,000 suflete.

S'a aflatu cá în ultim'a di de bombardare, cându armistitiulu erá deja încheiatu, dar necunoscutu înca în Vidin. toti notabilii orasiului venisera la pasia, comandantu alu cetății, conjurându-lu se nu mai urmeze o lupta zadarnica si se capituleze.

La aceste mai adaagêmu din „Monitorulu“ :

Dupa intrarea trupelor, 6 bataliône au fostu lasate cá garnisona in Vidin, éra cele-alte s'au intorsu în contonamentele loru împrejurulu cetatei. D. generalu Manu a primitu dupa acésta autoritătile civile ale orasului si apoi, insotitu de totu statulu-maioru, a mersu la catedral'a bulgara, unde a fostu intempnatu de cleru în odajdii cu Crucea si Evangelia. Aci s'a celebratu unu Te-Deum la care s'a pomenitu numele Mariei Sale Domnitorului, o deputatiune de notabili Bulgari a venitu spre a exprima generalulu Manu viu'a recunoscintia pentru natiunea româna si pentru vitez'a ei armata.

Sér'a, Ferikul (generalulu de divizie) Izzet-pasia a poflitu pe generalulu Manu, cu intregulu statu-maioru romanu, se prandésca la densusu. Quartiarulu generalu romanu s'a stabilitu în Vidin si din acea di acésta insemnata cetate dunarana se afla în stapânirea ostirilor române.

Literatura si arti

„Isagogia“ adeca întroducere în cunoscintia cartilor sântei scripturi, e titlulu unei carti ce a aparutu din condeiuulu dlui dr. Ilarion Puscaru, proto-singhelu alu mitropoliei române ortodoxe din Sibiu si professoru la seminarulu de acolo. Cartea bine compusa, e scrisa într'o limba alésa.

La Bucuresci au aparutu de sub tiparu díle aceste urmatórele lucrări :

„Istori'a reshoiului din orientu“, brosiur'a a trei'a, care cuprinde si portretele lui: Hobart pasia, Printiulu Nichita si Ionu Brateanu. Acésta publicatiune apare sub îngrigirea dlui A. D. Lauranu.

Cestiunea Basarabiei. Interpelatiunea dlui deputatu V. A. Urechia, facuta în siedinti'a de la 26 jan. a camerei deputatilor din Bucuresci.

Ateneulu Românulu. Discursulu de deschidere a conferintiilor publice pe 1878, pronunsiatu de dlui D. C. Esarcu în sér'a de 8 jan.

Ce e nou ?

Pentru Catarina Mocioni s'au tinutu parastasu la 2 martiu în biseric'a greco-româna din Budapesta, asistându afara de famili'a gelitóre, tóta coloni'a româna d' aice, unu numeru mare de stimatori ai repausatei, si multime de poporu, care a umplutu tóte ânghiurile bisericici.

Balulu românulu din Aradu, în 28 fauru 1878. (Coresp. orig.) Acésta petrecere a reesítu anulu acesta peste acceptare. Dupa cum amu fost informati din „Familia“ despre pregatirile ce se facusera de timpuriu pentru acestu balu, aveamu totu dreptulu a ne asteptá la o reusita îmbucurátóre. Resultatulu înse a trecut peste tóte asteptările. Situatiunea politico-sociala, economic-natiunala, în fine sórtea balurilor straine din Aradu, nu ne îndreptatia la sperantie sanguinice, ajunsu înse în salonu amu statu suprinsi de bucuria, aflându adunata o societate românésca atâtu de imposantu numerósa si eleganta, petrecându-se cu atâta desfetare si voiosia, în câtu uimiti ne întrebámu: acestia se fia ore acei români cari la restauratiunea comitatensa au suferitu o pierdere totala !? Sal'a de la „Crucea alba“ a fost plina de publiculu celu mai alesu. „Balu cá acesta în siepte varmeghii nu affi“, se audia vorbindu-se prin sala, si cu totu dreptulu, cáci publiculu ce se aduná la balulu rom. în Aradu, se compuse din comitatele Aradu, Bihariu, Bichisiu, Timisiu, Cianadu, Torontalu si Uniadóra. Splendórea balului a redicatu-o presinti'a episcopului Metianu, carele nu se izoléza de turm'a credinciosilor sei nici în convenirile sociale. In giurulu Il. sale s'a grupatu o pleiada de onoratiori români si straini. Acolo veduramu pe primariulu urbei Salacz, prefectulu politiei Urbányi, subprefectulu Somogyi, colonelulu si subcolonelulu reg. 14 de caval. Redactorulu de la „N. Arader Zeitung“ si toti fruntasii nostri nationali din locu, mai multe fetie preotiesci din provincia, officierii garnisónei din fortarétia etc. etc. Elementulu vitalu, factorulu motoriu a fia-carui balu, sessulu frumosu si-a tramisulu la balulu nostru pe cele mai fru-

móse si seducátore representante; déca mai considerámu, cá numerulu lor a fost mare cá la puține alte baluri; apoi cá tineretulu barbatescu, asemenea multi la numeru, s'a purtatu cu multu bravura de salonu — va trebui s'è recunoscemu, cá petrecerea n'a lasatu nimic de doritu. Am încercatu a face schiti'a tabloului splendidu a damelor, pe cari le însiru dupa alfabetu cerându scusa de la multele frumóse, pe cari fara voia le asiú fi trecutú cu vederea. Din Aradu au fost de făcia dómnele: Belesiu nasc. Istvanescu, Desseanu, Ghibu, Grill, Paguba, Pavloviciu, Paulu, Popoviciu (adv.), Popoviciu (teleg.), Stanescu, Somogyi. — Dómele Feieru (B.-Ineu), Halicu (Radna), Ignatu (Beiusiu), Jurma (Hodoniu), Novacu (Pecica), Serbu nasc. Popoviciu (St. Anna). — Domnisiórele nepóte a dl'ci Dogariu, Hatos, Jorgoviciu, Russu, surorile Telecianu, Serbu, Tesiciu, Vancu, tóte din Aradu. — Domnisiórele: Bocsianu (Curticiu), Bozganu (Sinte), Bragia (Macia), Bugariu (Giula), Damsia (Seciani), Ghebesiu (Pecica), Istvanescu (Secusigiu), Moldovanu (St. Anna), Oprea (Macia), Popovicu (St. Anna), surorile Petrila (Macia), Radneanu (Curticiu), Sierbanu (Nadlacu), Suciú (Oradea-mare.) — Poftimu acuma a alege dupa datin'a pocita „regin'a balului!“ E imposibilu, căci s'ar affá pré multe demne de acestu titlu. Multu mai usioru s'ar compune din acésta cununa de dame o „republica a frumóselor.“ Insemnámu înca, cá multe domnisióre aci au gustatu placerile *primului balu*, si cine scie déca nu si a *primului amoru!* Alta dí totu Aradulu a vorbitu de balulu Románilor, unele cercuri firesce cu óresicare invidiá, căci toti cauta a recunósce cá balulu românescu a lasatu înderetru în tóta privinti'a balurile căte s'au arangiatu în carnevalulu acesta în „Crucea alba.“ Comitétulu arangiatoriu a fost la naltímea missiunii, lui este d'a se multiamí si jucausilor tineri petrecerea publicului pâna la 7 dí siepte óre deminéti'a, când apoi ne-amu despartítu dându-ne întalnire toti la „balulu sinodal!“ *Georgitia.* (Din alta corespundintia mai affámu, cá cotilionulu fu arangiatu de dlu dr. G. Vuia, bravulu june medicu românú asiediatu de curéndu la Arad, carele — precum se vede — nu numai la patulu bolnavilor si la catedr'a sa de Higiena, ci si în salon ísi scie face datori'a cá june românú. Redact.)

Balu românú în Timisiór'a. Onorata Redactiune! Joi în 16/28 Februaru a. c. a tînutu Românii din Timisiór'a iarasi balu românescu in localitátile berariei din suburbiulu Fabricu, în folosulu scólelor române gr. or. din acestu suburbiu. Si de astadata, cá in anulu trecutú, a fostu asiá generosu dlu proprietariu Seimanu, a primí presidiulu comitetului si arangiaméntului de balu. Music'a si de astadata a fostu cea nationala din Lugosiu, esecutandu piesele cu precisiune admirabiia, spre multiamirea tuturora. Publiculu de si n'au fostu mare, totusi destulu de numerosu, carele, multiamita tacticei comitetului arangiatoriu, a petrecutu o séra viala si în ordinea cea mai buna pâna de catra crepuscululu diorilor. Toalatele în genere au fostu moderate, dar' cu gustu alese si compuse, ce mi se parea a redicá diu adinsu graciele dantiuitórelor. A escelatu Dn'a Eufrosin'a Seimanu cá Lady Patrones'a séu Matron'a balului, care fu

întimpinata la întrare în salonu de catra arangiatorulu Dnulu Gianu cu o scurta salutare de binevenire, înmanandui unu buchetu de flori naturali de o compunere de totu frumósa, si cu care îndata a si începutu sirulu jocuriloru cu „Ardelean'a.“ — Dintre Damele cunoscuté au participatu Dómnele: Gianu, Traila, Bogdanescu, Adam, Stanescu, Ignea, Danu, Lungu etc. éra dintre Domnisióre: Emilia Lungu, Cernetiu, Victoria Maxinu, Elisa Regepu, Logofetu, Popoviciu, Nestoroviciu, surorile Sava, Ecaterina Simonoviciu, Ecaterina Popoviciu si alte multe. — Resultatulu materialu alu balului se póte numí îndestulitoriu dupa împregiurările presente. Venitulu brutu pana la 400 fl. din care subtragenduse spesele pana la 150 fl. totu mai cadu pe partea scólelor 250 fl. — E de insemnatu laudabil'a fapta a Dnei Seimanu, cá a Patronei balului, care singura în persona înca a âmblatu cu colect'a pre la cunoscutii románi si nerománi, si nu fara resultatu. La balu a participatu si neromari multi.

Despre balulu din Timisióra mai primiramú o corespundintia, din care — spre a nu repetí cele împartesite mai susu — scótemu urmatórele: Damele române din Timisiór'a-fabricu s'au reunitu în o consvatuire, de a reduce escentricitátile luesului de toalete ce a dominatu balurile acestui carnevalu; apoi avéndu în vedere folosulu scólelor locale pentru care s'a arangiatu la 10/28 febr. unu balu, au împarítu si domniele lor bilete, éra în balu s'a înfacisiatu intr'o dragalasia de toalete, cum póte s'è combine numai modesti'a si gustulu esteticu. Astfelu balulu arangiatu de unu comitetu — în care a escelatu zelulu dlor V. P. Seimanu, G. Regepu, Merza, Davidu si Ioanu Abrudanu, — l'a innaltiatu în concurintia cu cele mai elegante baluri din acestu sesonu, în acea amabilitate, veselía si coloritu natiunalu; de care chiar óspetii straini — notabili civili si militari — erau cuprinsi. Cu deosebita frumusetia si animositate s'a dantiuitu jocurile natiunale, unde sprintenele româncutie escelara în grația, cá si în tactulu conversării, alu zelului si a demnei lor atitudini. Amintescu spre orientarea onorab. cetitóre, cá toaletele mai de gustu erau din metasa rosa si cenusiu-brunu, negru, vervu-electricu o colóre deschisa, — vënetu si crême palidu galbenu; apoi si cele de tarlatan sînt de amintitu pentru compositi'a lor usióra, prin care se resfirau florile, cá pe unu plaiu alu fantasiei.

✕ **Mai nou.** Pacea s'a subscrisu. Trupele române au parasitu Vidinulu si se rentoreu în tíera.

✕ **Flamur'a lui Hymen.**

Dlu Mihaiu Bontescu, avocatulu în orasielulu Hunedóra, la 3 martiu si-a serbatu în Brasiovu cunun'a cu domnisiór'a Maria Baritiu, fic'a dlui George Baritiu.

✕ **Suvenirea mortilor.**

Ioanu Sotir, comerciantu si cetatianu de frunte în Brasiovu, a repausatu la 11/23 febr., în etate de 71 ani.

Ioanu Popoviciu, teologu de an. II-le în Gherla, a repausatu în Brigletiu la 27 fauru st. n. în etate de 23 ani.

Proprietariu, redactoru respundietoriu si editoriu: IUSIFU VULCANU.